

Н.К. Місяць,
кандидат педагогічних наук, доцент
(Житомирський державний університет)

ЛЕКСИКОГРАФ ДМИТРО КВЕСЕЛЕВИЧ

У статті представлена наукова, викладацька і громадська діяльність доктора філологічних наук, професора Дмитра Івановича Квеселевича

Дмитро Іванович Квеселевич – відома постать у сучасній лексикографічній науці. Його перу належать дев'ять словників, дві монографії і більше 100 наукових статей з актуальних проблем мовознавства.

Д.І. Квеселевич народився 16 травня 1935 року в місті Житомирі в родині викладача іноземних мов Івана Костянтиновича Квеселевича та Ксенії Антонівни. В сім'ї вже росла дочка Лідія (1928 р.). З повагою і любов'ю згадував Дмитро Іванович своїх батьків, діда Костянтина Вікентійовича і бабусю Яніну Андріївну, від яких він навчився польської мови. Його рідні були інтелігентними, скромними, працелюбними людьми. Батько викладав англійську та німецьку мови в Житомирському сільськогосподарському інституті і одночасно вів уроки англійської мови в середній школі № 23, мати працювала технічним секретарем у цьому ж інституті, часто хворіла і в сорокасемирічному віці померла.

Іван Костянтинович був для сина більше, ніж батьком. У суворі воєнні роки, коли родина залишалася на окупованій території, де не працювали школи, він сам почав учить сина, став його першим учителем. Саме таким, першим і головним учителем, залишився батько для Дмитра Івановича на все життя. Після визволення Житомира Дмитро пішов учитися у початкову школу № 8 одразу в третій клас. В автобіографії Д.І. Квеселевич писав: "за перші два класи мене підготував вдома батько" [1]. Вже коли Дмитро Іванович був доктором наук, професором, коли колеги і студенти з захопленням відзначали його блискуче володіння англійською мовою, він скромно згадував батька, який вільно володів англійською і німецькою мовами і при цьому вважав, що цього мало для справжнього філолога.

Після року навчання у школі № 8 Дмитро Квеселевич перейшов у Житомирську середню школу № 25, яку закінчив у 1952 році. У школі навчався на "відмінно", цікавився мовами і літературою, багато читав, тут він вступив до лав комсомолу. Дмитро мав хист до малювання. В родинному архіві збереглися його чудові акварелі. Під час відпочинку в Артеці хлопець зустрів художника, який помітив у ньому талант і написав його батькам у Житомир, що цей талант обов'язково слід розвивати. Дмитро мріяв поїхати до Ленінграда, щоб вчитися живопису, та життєві обставини склалися інакше: матері не було, батько хворів, сім'я жила надзвичайно скромно, щоб утримувати студента в далекому Ленінграді. І Дмитро прийняв рішення вчитися на факультеті іноземних мов у Житомирі. За блискучі успіхи у навчанні студенту Квеселевичу була призначена Сталінська стипендія. Ці гроші були суттєвим поповненням сімейного бюджету, давали змогу лікувати батька. В інституті серед викладачів Дмитра Івановича були Р.Г. Зятковська (пізніше вона працювала у Київському інституті іноземних мов), М.Г. Горкун, Н.П. Козлова. Важливу роль у його долі, за словами В.П. Сасіної, відіграла В.Б. Півненко, яка вела курс теоретичної граматики. Вона зацікавила допитливого юнака мовознавчою наукою, допомогла йому повірити у себе. Його наукову роботу В.Б. Півненко направила для рецензії до проф. Б.О.Ільша у Ленінград. Усі хвилювалися: як оцінить професор з великого наукового центру роботу студента з невеличкого міста в Україні? Невдовзі з Ленінграда прийшла позитивна рецензія. Шлях у науку було розпочато. В інституті студент Квеселевич став членом Комуністичної партії, закінчив інститут з відзнакою.

У 1956 році молодий учитель Д.І. Квеселевич поїхав за розподілом у місто Коростишів, де працював вчителем англійської мови у середній школі № 2. У грудні 1956 року Д.І. Квеселевич був відкликаний до Житомира, де очолив лекторську групу обкому ЛКСМ України, а в червні 1959 року за відрядженням Генерального Штабу Збройних Сил СРСР поїхав до Іраку, де працював перекладачем у Багдаді у складі військової місії. За цю роботу він отримав подяку в наказі Міністра Збройних Сил СРСР Маршала Р.Я. Малиновського. А після повернення на батьківщину, у серпні 1961 року, Д.І. Квеселевич був зарахований на посаду викладача кафедри англійської мови факультету іноземних мов Житомирського державного педагогічного інституту і більше жодного разу не міняв місця роботи. Записи в його трудовій книжці засвідчували зростання фахової майстерності від викладача до доктора наук, професора, завідувача кафедри [1]. На початку 60-их років на філологічному факультеті здійснювалася підготовка спеціалістів широкого профілю: вчителів української мови і літератури та іноземної мови, російської мови і літератури та іноземної мови [2:43], а на фізико-математичному факультеті – фізиків з другою спеціальністю "Англійська мова" [2:54]. Англійську мову на філологічному та фізику англійською мовою на фізико-математичному факультеті викладав Д.І. Квеселевич. Як фахівець високого рівня Д.І.Квеселевич надавав теоретичну і практичну допомогу в оволодінні англійською мовою молодим викладачам. У цей час у коло його наукових інтересів входять російсько-англійські відповідники фізичних термінів, він замислюється над критеріями складання російсько-англійського словника. Починається справа усього життя – лексикографічна робота.

Більше 20 років працював Д.І. Квеселевич над найбільшим зі своїх словників. У 1998 році у видавництві "Русский язык" вийшов з друку російсько-англійський фразеологічний словник, в який увійшло сім тисяч фразеологічних одиниць та більше дев'яти тисяч прикладів контекстуального їх перекладу, близько тисячі творів російської літератури стали джерелами для ілюстрації уживання фразеологізмів. Це художня, публіцистична,

епістолярна та мемуарна література. В анонсі до словника видавці зазначають: "Це перший російсько-англійський фразеологічний словник подібного обсягу, а його автор Дмитро Квеселевич – видатний спеціаліст у галузі фразеології, який усе життя присвятив дослідженню цієї теми"[3].

Шляхом до словника були роки наполегливої праці, численні наукові розвідки, зокрема "Отбор словника и принципы построения русско-английского фразеологического словаря" (1969 р.), "Фразеологизмы-омонимы и омофразы (1971 р.), "О некоторых критериях проявления полисемии и омонимии фразеологических единиц (ФЕ) в лексикографической практике" (1972 р.), "К вопросу о фразеологизмах-интенсификаторах (на материале английской и русской фразеологии)" (1972 р.), "Объем фразеологии и структурные принципы русско-английского фразеологического словаря" (1972 р.), "Основные проблемы лексикографической разработки фразеологии в русско-английском фразеологическом словаре" (1975 р.), "Контрастивное сопоставление фразеологических сочетаний в русской и английской биологической терминологии" (1980 р.).

Помітною подією у науковій діяльності Д.І. Квеселевича став вихід з друку у 1975 році посібника для студентів-іноземців "700 Russian Idioms And Set Phrases", у якому він зробив переклад російських фразеологізмів англійською мовою.

Наукову роботу Д.І. Квеселевич органічно поєднував з викладацькою та громадською діяльністю. З особової справи Д.І. Квеселевича відомо, що він читав курси англійської мови і лексикології, теорії і практики перекладу, порівняльної типології англійської та російської мови, керував дипломними роботами студентів, багато уваги приділяв випускам стінної газети факультету іноземних мов "Лінгвіст", керував студентським науковим гуртком художнього перекладу. Активною учасницею цього гуртка була студентка Ірина Гойко, яка під керівництвом Д.І.Квеселевича підготувала дипломну роботу (нині Ірина Володимирівна очолює кафедру іноземних мов у Житомирському державному університеті імені Івана Фоанка).

Результатом наукових пошуків Д.І. Квеселевича став захист дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата філологічних наук, який відбувся 6 жовтня 1976 року в Києві в інституті мовознавства імені О.О. Потебні. Вже як кандидат філологічних наук Д.І. Квеселевич продовжував активну науково-методичну роботу. Він проводив заняття в університеті педагогічних знань, виступав у Житомирі та області на "серпневих читаннях", надавав шефську допомогу англійським мовникам Житомирської середньої школи № 26, Черняхівської середньої школи № 1. Свій досвід викладання англійської мови у студентській аудиторії Д.І. Квеселевич узагальнював і робив надбанням широких педагогічних кіл ("З досвіду організації позааудиторної роботи студентів іноземних мов з англійським газетно-інформаційним матеріалом" (1979), "Пояснення суті інтеграції англійського словосполучення у процесі роботи над газетним матеріалом у старших класах середньої школи" (1981) та ін.). У цей час Д.І. Квеселевич вів значну громадську роботу, він неодноразово обирався у склад партійного бюро факультету іноземних мов.

Та головним захопленням Дмитра Івановича була наука. Він досліджував інтеграцію словосполучень у слово в сучасній англійській мові, брав участь у всесоюзних та республіканських конференціях, де виступав з результатами наукових розвідок про зміни в семантиці, будові та функціонуванні словосполучень англійської мови. Д.І. Квеселевич активно співпрацював з науковим журналом "Мовознавство", де вмістив статті "Про деякі суміжні з полісемією явища в англійській мові" (1978, № 3), "До питання про інтеграцію словосполучення у складне слово (на матеріалі англійської мови)" (1981, № 1). Вченого запрошували до участі у наукових збірках "Науково-технічний прогрес і проблеми термінології" (Київ), "Теорія і практика перекладу" (Київ), "Питання фразеології (Самарканд), "Нариси з контрактивної лінгвістики" (Київ).

У квітні 1981 року на адресу наукової частини Житомирського педагогічного інституту надійшов відгук про стан наукового дослідження, що здійснюється доцентом Д.І. Квеселевичем [1]. Відгук був підписаний завідувачем відділу романо-германських мов Інституту мовознавства АН УРСР імені О.О. Потебні професором Ю.О. Жлуктенком. У документі містився висновок про плідну роботу Д.І. Квеселевича, констатовалося, що дослідження інтеграції словосполучення в складне слово в сучасній англійській мові виконане на шістьдесят відсотків. Для завершення дослідження і написання докторської дисертації з 1 вересня 1981 року Д.І. Квеселевич перейшов на посаду старшого наукового співробітника [1]. Результати наукових пошуків висвітлювалися Д.І. Квеселевичем у ряді статей ("Деякі питання перекладу фразеологізмів в цитатах, що ілюструють російсько-англійський фразеологічний словник" (1982), "Класифікація інкорпорованих складних слів (на матеріалі англійської мови)" (1982), "Класифікація атрибутів у світлі структурно-функціональної теорії інформації"(1984), "Інтеграція англійського словосполучення у складне слово (на прикладі моделей adjunct +N, A + N)" (1985) та у монографії "Інтеграція словосполучення в сучасній англійській мові", що вийшла друком у Києві у видавництві "Вища школа" у 1983 році.

Логічним завершенням такої наполегливої праці дослідника став захист докторської дисертації, який відбувся у Києві перед спеціалізованою радою університету ім.Т.Г. Шевченка, і 15 серпня 1986 року Д.І. Квеселевичу був присуджений науковий ступінь доктора філологічних наук.

Дмитро Іванович був справжнім вченим і викладачем. На його лекціях панувала атмосфера співпраці, він щедро ділився своїми знаннями і одночасно заохочував до творчої думки, ініціативного пошуку. Тут не було місця байдужості, тут тиша, в якій студенти ловили кожне слово метра, змінювалась живим діалогом мудрого наставника і допитливої молоді. Під керівництвом Д.І. Квеселевича чимало студентів розпочало свій шлях у науку. Його студенти ставали його дипломниками, а згодом – його аспірантами, з багатьма з них він друкував у співавторстві наукові статті. Разом з Е.Ф. Малиновським вони підготували статтю для збірника "Теорія і практика перекладу" "Заметки о простом повторе в русском и английском языках" (1983), разом з О.В. Плотніковою

– статтю "Специфічні класи номінації в сучасному англійському мовленні", для журналу "Мовознавство" (1988), разом з О.В. Вознюком і Л.О. Кушніруком для Вісника Житомирського інженерно-технологічного інституту – статтю "Семантичний простір: міф чи реальність?" (1999) та інші.

Гостинним і привітним, наповненим життям був дім Дмитра Івановича. Тут зростали і виховувалися чотири дочки і син Костянтин, названий на честь діда. Старша дочка Ганна Дмитрівна пішла дорогою батьків. Вона закінчила Московський університет ім. Ломоносова за спеціальністю "Класична філологія", захистила дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата філологічних наук, нині очолює кафедру зарубіжної літератури Астраханського державного університету, виховує двох синів і дочку. Ірина Дмитрівна закінчила Київський університет імені Т.Г. Шевченка, теж захистила кандидатську дисертацію. Вона філософ. Нині працює заступником директора з наукової та навчально-методичної роботи Відокремленого підрозділу Європейського університету в м. Житомирі, завершує докторську дисертацію. В її родині ростуть і виховуються дві дочки і син. Оксана Дмитрівна також обрала професію батьків. Вона закінчила Житомирський педагогічний університет за спеціальністю "Англійська мова і література та соціальна педагогіка", працює в бібліотеці і на викладацькій роботі, виховує дочку і сина. В неї добра душа, обдароване поезією серце і вправні до малювання руки. Усе це неабиякий спадок від батька. Найменша з дочок Ольга Дмитрівна весь час живе разом з батьками, дбає про них і про свого сина. Улюбленцем у родині завжди був і залишається син Костя. З дитинства він мріяв про море і кораблі, нерідко відтворював їх на своїх малюнках (мабуть, і йому генами передався від батька хист до малювання). Море покликало юнака далеко від рідної домівки, і тепер він ходить у плавання, живе серед морської стихії, дослужився до першого помічника капітана. Та ніколи не забуває Костянтин Дмитрович привітного батьківського вогнища, разом з дружиною і сином приїздить у відпустку, надсилає телеграми з найвіддаленіших куточків світу.

Справжнім другом, вірним соратником усе життя була для Дмитра Івановича його дружина Валентина Петрівна Сасіна, яка після закінчення Першого Ленінградського інституту іноземних мов незмінно працює на факультеті. Їх поєднала англійська філологія, любов до науки і глибока спорідненість душ, таких далеких від буденщини, від задрощів і пліток, таких щирих і відкритих людям. Зі спогадів В.П. Сасіної відомо, що вони підтримували тісні дружні зв'язки з родиною відомого поета-перекладача Бориса Тена (М.В. Хомичевського), були бажаними гостями в його домі. Під час зустрічей дружина поета Нара Леонтіївна грала на роялі, поет читав гомерівські рядки у власному перекладі українською мовою, Дмитро Іванович під звуки гітари читав свої вірші, Валентина Петрівна була вдячним слухачем.

Народивши п'ятеро дітей і ставши матір'ю-героїнею, Валентина Петрівна не обмежила свого життя лише родинним колом. Вона завжди вела активну викладацьку, наукову і організаторсько-адміністративну роботу, багато років керувала клубом інтернаціональної дружби, була завідувачем кафедри англійської мови (1979-1981 рр.), пізніше очолила кафедру англійської філології (1982-1987 рр.). Нині вона є одним із старіших викладачів факультету іноземних мов, берегинею його традицій.

Дмитро Іванович і Валентина Петрівна прожили разом сорок два роки і були не тільки чоловіком і дружиною, а ще й одностайними. Разом вони підготували чимало наукових праць, серед яких два словники (М., 1990, 2001), навчальний посібник, рекомендований Міністерством освіти і науки України, "Практикум з лексикології "Сучасної англійської мови" (Житомир, 2000), статті "Функціональне поле комунікативів англійської мови" (Тюмень, 1989), "Парадигматична функція питальних комунікативів англійського розмовного мовлення (М., 1991), "Однослівні ідіоми в українській та англійській мовах" (К., 1995), "Linguocultural Aspects of Compiling" A Dictionary of Unconventional Russian" (К., 1996).

У полі зору цих вчених і викладачів завжди були питання організації навчального процесу. Разом з колегами вони підготували методичні матеріали і поради, зокрема, "Методичні розробки з англійської мови для студентів сільськогосподарських вузів" (Житомир, 1984), "Методичні рекомендації і розробки з практики перекладу на допомогу студентам старших курсів і вчителям англійської мови" (Житомир, 1987). Д.І. Квеселевич постійно працював над удосконаленням вузівської методики. Він розмірковував над наступністю рівня комунікативної достатності у викладанні іноземної мови у вузі та середній школі" (виступ на обласній науково-практичній конференції "Шляхи і форми вдосконалення підготовки вчителя до роботи в сільській школі"), розробляв методику комплексно-порівняльного вивчення системи виду і часу англійського дієслова на початковому етапі навчання (виступ на V-тій науковій конференції ЖВУРЕ), дбав про підвищення викладу навчального матеріалу з англійської мови (виступ на обласній науково-практичній конференції "Інститут – школі"), розглядав основні аспекти апроксимально-аналітичного методу навчання іноземних мов.

Враховуючи плідну наукову роботу та науково-методичну діяльність Д.І. Квеселевича, 26 квітня 1989 року Вища атестаційна комісія СРСР присвоїла йому вчене звання професора.

Професор Д.І. Квеселевич продовжував активну лексикографічну роботу. Разом з дружиною В.П. Сасіною він уклав "Російсько-англійський словник вигуків і релятивів", що вийшов друком у Москві в 1990 році. У словнику міститься близько 900 мовних одиниць: 800 вигуків і елятивів та 100 звуконаслідувальних слів, які ілюструються цитатами з художньої літератури. Адресований словник перекладачам та фахівцям у галузі англійської мови.

У 1992 році Д.І. Квеселевич очолив кафедру англійської філології. Разом з ним тут працювали ветерани факультету іноземних мов доцент В.П. Сасіна і ст. викладач О.П. Підкоритова, доцент А.В. Сингаївська, колишні студенти Дмитра Івановича, що захистили дисертації і виростили у доцентів, І.М. Васильок та А.Е. Левицький,

старші викладачі І.Т. Місик, З.Б. Ісаакян, колишні аспіранти Дмитра Івановича І.Е. Сніховська та І.М. Рудик [4:58].

У 1992 році в інституті було відкрито аспірантуру з п'яти спеціальностей [4:12]. В ній під керівництвом професора Д.І. Квеселевича почали свої наукові дослідження В.Ю. Бикова, О.В. Муравйова, О.В. Воловникова, А.Г. Соколовський, І.М. Рудик, Л.Ф. Соловійова, Т.М. Онопрієнко, В.Л. Виговський, І.Е. Сніховська, Л.І. Павленко, Л.М.Чумак, Н.П. Курінна, І.Б. Панченко. Під керівництвом професора Д.І. Квеселевича випускник факультету А.Е. Левицький захистив кандидатську, а пізніше докторську дисертації. Кандидатські дисертації захистили також І.М. Рудик, Л.Ф. Соловійова, Т.М. Онопрієнко. А перша аспірантка Дмитра Івановича, яка успішно захистила дисертацію, Н.О. Курносова нині працює в Житомирському державному інженерно-технологічному інституті.

За багаторічну (більше тридцяти років) і сумлінну працю у 1992 р. Д.І. Квеселевич був нагороджений медаллю "Ветеран Праці".

З ініціати́ви та за активною участю професора Квеселевича у 1995 році на факультеті іноземних мов було розпочато підготовку фахівців з додатковою спеціальністю "Переклад" [4:23]. Кафедра англійської філології під керівництвом професора Д.І. Квеселевича стала ініціатором проведення Всеукраїнської науково-практичної конференції на тему "Функціональна семантика слов'янських і германських мов" (1995), а також ініціатором видання збірок наукових праць "Питання германської філології та методика викладання германських мов" (1996), "Актуальні питання романо-германської філології (дослідження молодих вчених)" (1997), участь у яких брали науковці Києва, Харкова, Одеси, Сум [2:59].

Цікавою і надзвичайно напруженою була робота Дмитра Івановича у цей період його життя. Він працював відповідальним редактором "Вісника Житомирського педагогічного університету", який мав державну реєстрацію Міністерства інформації України (1999). За час роботи у "Віснику" Д.І. Квеселевич відредагував близько 500 статей, майже до всіх підготував анотації англійською мовою. Він виступав як опонент на захистах кандидатських і докторських дисертацій, входив до складу спеціалізованих рад (Київський лінгвістичний університет і Харківський університет імені Каразіна), працював у складі оргкомітетів багатьох наукових конференцій, рецензував статті та монографії. Провідні мовознавчі видавництва України і Росії укладали з ним договори про співпрацю, замовляли йому словники. У 2002 році в Москві у видавництві "Астрель" вийшов друком "Современный русско-английский фразеологический словарь", що містив більше п'яти тисяч фразеологізмів сучасної російської мови.

І водночас Дмитро Іванович залишався коректною, шанобливою у стосунках з колегами і студентами людиною. Він любив людей і поважав їх незалежно від віку, посади, звань та титулів. Одного разу до нього підійшла студентка третього курсу. Вона тримала в руках фразеологічний словник і попросила розписатися на форзаці на згадку про те, що її вчив професор Квеселевич. Дмитро Іванович своїм трохи нерівним, але розбірливим почерком написав: "Аллочке с глубоким уважением и пожеланием успехов от составителя". Дівчина і її однокурсники були здивовані: "За що ця розумна, усіма шанована людина глибоко поважає студентку третьокурсницю?" А відповідь проста. Це його життєва позиція – поважати людину!

Постать Д.І. Квеселевича займає помітне місце серед учених України і Росії, серед викладачів педуніверситету, інших вищих навчальних закладів Житомира. Його знали на всіх факультетах, у всіх підрозділах. До нього можна було підійти за порадою, з ним можна було поговорити на актуальні теми сучасного мовознавства, і не тільки, до нього можна було прийти за рідкісною книжкою. У поведженні з рідними Дмитро Іванович був людиною доброю, лагідною, з тонким почуттям гумору. Жодному з дітей не нав'язував своїх поглядів і переконань, усім давав повну свободу, проте у важку хвилину мовчки підставляв батьківське плече, без докорів і образ підтримував.

Дмитро Іванович був абсолютно безкорисливою людиною. Скромний і невибагливий у побуті, в одязі, в їжі, він завжди знаходив можливість придбати хорошу книжку, поїхати на наукову конференцію.

Головною пристрастю у житті Д.І. Квеселевича завжди була лексикографія. Вдома, у його робочому кабінеті, куди не глянь – усюди рівенькі стовпчики карток, численні папки з матеріалами до словників, акуратно розкладені роботи аспірантів. Узимку, ще до шостої ранку, коли скрізь темно, в кабінеті вже світилося і над друкарською машинкою, над паперами і книжками вже священнодіяв поліський Даль.

У 1999 році з нагоди ювілею Житомирського педагогічного університету Д.І. Квеселевич був нагороджений медаллю "Відмінник народної освіти", у цьому ж році Американський біографічний інститут визнав його Людиною року за видатні успіхи в дослідженні проблем лексикографії, а в 2000 році ця ж установа представила Д.І. Квеселевича до вручення "Медалі Честі" [2:58].

Серед лінгвістів кажуть, що у того, хто створив словник, смерті не буває. В активі Д.І. Квеселевича сім виданих словників, два зданих у видавництва і величезна архівна спадщина, яка ще буде упорядкована у посмертні видання.

Він не думав умирати, хоча боліли ноги і лікарі пророкували найгірше. Він був сповнений творчих задумів та планів, навіть у лікарні давав дружині вказівки, що треба передати аспірантам, як відповісти на службові листи. Він виношував проведення Міжнародної наукової конференції з проблем лексикографії. В його паперах залишилися записи про склад оргкомітету, про тему конференції, її секції. Він жив за своїм життєвим кредо: ніколи не зупинятися! Його зупинила смерть.

Товста папка особової справи Д.І. Квеселевича зберігається в архіві педуніверситету. Останній запис в ній сумний і болочий: "Вивести із списків працівників університету Квеселевича Дмитра Івановича, доктора філо-

логічних наук, професора, завідувача кафедри англійської філології, у зв'язку зі смертю 22.02.2003 р." Похований Д.І. Квеселевич у Житомирі на російському кладовищі поряд з батьками.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Особова справа Квеселевича Дмитра Івановича в архіві Житомирського державного педагогічного університету.
2. Житомирський державний педагогічний університет імені Івана Франка. Історичний нарис. – К., 2002. – 88 с.
3. Квеселевич Д.И. Русско-английский фразеологический словарь. М.:Русский язык, 1998. – 704 с.
4. Житомирський державний педагогічний університет імені Івана Франка. – К., 1999.

Матеріал надійшов до редакції 6.04.2004 р.

Місяць Н.К. Лексикограф Дмитрій Квеселевич.

В статъе представлена научная, преподавательская и общественная деятельность доктора филологических наук, профессора Дмитрия Ивановича Квеселевича.

Misyats N.K. Lexicographer D. Kveselevych.

The article presents scientific, teaching and public activities of professor Dmytro Ivanovych Kveselevych.